

Egentlig er det ikke muligt for mig at skrive en rapport om mit ophold på Instituttet i februar-marts 2020.

Vi rejste hjem før tiden, da Danmark lukkede ned den 13. marts, og det jeg var i gang med kunne derfor ikke afsluttes.

Jeg har alligevel arbejdet videre med det sommeren igennem, og der foreligger et åbent manuskript, eller et træk af blandede tekster, hentet i Antologia Graeca - på tysk - og en del forskellige steder på engelsk, samt hvad det har smidt fra sig i digte på dansk. Jeg afventer muligheden for at vende tilbage til Athen og måske kunne færdigskrive, hvad jeg for så vidt allerede har arbejdet på i en lille årrække.

Uden at kunne vide nøjagtig, hvad det er, ikke før det er det.

Her er foreløbig et lille uddrag

Brabrand november 2020

Peter Laugesen

Sangens drue af pureste purpur
det var dig, o Sofokles, der åd den

indtil lyset,
sangernes blomst
slukkedes i dig

der i Athen havde strålet som en stjerne for tragediens muse

Nu omsluttet du af graven og en lille dyng jord
alligevel skal tiden for evigt se dig i de udødeliges bog

og over din sten skal græssets grønne lokker vaje

du som i gyldne ord gennem gratiernes nåde
og musernes
har sænket en så sød lærdom i sjælen

Pindar, der Musen Posaune

Pindar der Priester
der süß singenden
Töchter des Zeus

es ist Aristophanes göttliche Hülle
die hier unter mir ruht

i g n o r a n t f a r m e r s l o s t c o w b o y s

mit hjerte er mærket af rædslens vind

en sky af støv

griber du ud
efter den vilde Medea
styrter du glemt i nattens mørke

Denne gravsten fortæller
at den store Ayschylos slumrer
på Siciliens kyst
ved det flimrende hav

Herlige Euripides
i den dunkle skov
hvor du bor i nattens evigheds kammer

ildens flammende lue greb til og brændte kødet bort

nu ligger knoglerne der alene

hertil nåede da
den trøtte vandrer

hertil i den dunkle skov, slå ikke ind - o digtere - på den bane
Euripides skrev

Man kan tale om Swinburne og Pound

meteret er i det sprog
der tales og skrives
og synges på

meteret bor
ikke i digtet
heller ikke i digteren
men i talen skriften
og sangen

Når man læser
om Sapphos metre
springer Saarikoski
med det
samme
i ørerne

på den
bakkhiske
danseplads

Det er vel døren
det er nok gulvet

